

[Gunnar Fog-Petersen.]

naar de tjener godt, bliver mere konsoliderede, end Tilfældet ofte er, burde gaa videre med sine Krav her. Jeg tror nok, man kan sige, at hvis der i Aktieselskabsloven havde været Bestemmelser om Konsolidering eller ret vidtgaende Konsolidering, vilde en og anden af de Ulykker, som er paaført vort økonomiske Liv ved en taabelig Udbyttepolitik i de Aar, da der tjentes meget, kunne have været undgaaet. Naturligvis skal Aktiekapitalen, naar der tjenes meget, have et rimeligt, ja, jeg har heller ikke noget imod et stort, Udbytte, men hvis Begæringerne om Udbytte eller Spekulationslysten gaar saa vidt, at den sluger hele Fortjenesten, og Selskabet kører med stor Gæld ved Siden af, er det dog ikke en Forretningsførelse, som nogen er interesseret i at opretholde. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke vil være villig til i det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om man ikke skulde kunne finde Bestemmelser, der gik ud paa at begrænse Selskabernes Udbytte, indtil en vis Konsolidering af Selskabet var tilvejebragt. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, der interesserer overordentlig mange Mennesker, og en Tanke, som der er stor Lydhørhed for i hele vort offentlige Liv.

I § 51 er der fastsat Bestemmelser om Revisorerne, og det hedder der, at en Revisor ikke maa „være knyttet til noget Medlem af Bestyrelse eller Direktion, til Bogholder eller til Kasserer ved Tjenesteforhold“. Dette er et Udtryk, som ikke er helt klart. Jeg ved ikke, hvad der skal lægges deri. Det vil formentlig ikke sige, at en statsautoriseret Revisor, som har et stort fagligt uddannet Personale, ikke kan anvende det Personale som Revisorer i et Aktieselskab, naar Principalen tillige selv er Revisor i en af Bestyrelsesmedlemmernes Forretning; jeg tror ikke, at Bestemmelserne skal opfattes saaledes, at her er et Tjenesteforhold til Stede, som udelukker denne Revisor. Jeg ser saaledes paa det, at man bør tilstræbe i videst mulig Grad, saaledes som Lovforslaget ogsaa gør det, at faa statsautoriserede Revisorer i Aktieselskaberne. Denne Institution er jo i Udvikling, paa sine Steder i stærk Udvikling. Den er ikke altid ufejlbar, det saa man for nyligovre paa Fyn i en Bank. Men i de allerfleste Tilfælde er det Arbejde, der udføres af de statsautoriserede Revisorer og deres Personale, bedre end det, der udføres af ikke faguddannede Revisorer. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Be-

stemmelsen om Tjenesteforholdet kunde volde Vanskeligheder, ikke her i København, men i mindre Byer, paa mindre Pladser, hvor der ikke er saa stort et Udvalg mellem kyndige Revisorer, som der er her, og jeg vil derfor henstille, at man i Udvalget overvejer at klargøre denne Bestemmelse.

§ 55 indeholder en Bestemmelse om, at en Aktionærs Stemmegivning, der bevislig er bestemt ved hans Deltagelse i Spekulationsforretninger vedrørende Selskabets Aktier, skal kunne omstødes ved Dom. Det ligger maaske i Sagens Natur, men jeg vil dog rejse det Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt at føje til, at indtil Dommen var faldet, maatte ingen Disposition træffes i Selskabet som Følge af den omstridte Afstemning. Det er klart, at der ikke maa det, og det er maaske ikke nødvendigt at tilføje en saadan Bestemmelse.

Hvad Bestemmelserne om Likvidation og Likvidatorer angaar, er jeg enig med det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) i, at det er bedre, at det bliver Ministeren, som dog har et mere direkte Ansvar for, hvad han foretager sig, der skal udnævne Likvidator, naar det forlanges paa Generalforsamlingen efter de derom fastsatte Regler. Det ærede Medlem nævnte, at der burde være en øget Kontrol med de Honorarer, som blev betalt for Likvidationsarbejdet, og det ærede Medlem var inde paa den Tankegang, at Handelsministerens Godkendelse skulde kræves. Maaske er det en Udvej, maaske kan der findes en anden. Jeg vil meget gerne i det kommende Udvalg deltage i Overvejelser om dette Spørgsmaal, men jeg vil dog her henlede Opmærksomheden paa, at Spørgsmaalet om Fastsættelse af Likvidatorenes Honorar ikke er begrænset til Aktieselskabsloven. Det fastsættes jo her, at i Tilfælde af, at Overregistrator eller Ministeren, hvem det nu bliver, udnævner Likvidator, skal han tillige bestemme Honoraret for Likvidationen, og Ministeren har altsaa været inde paa samme Tankegang. Men det er ikke alene ved Aktieselskaber, der er Tale om Likvidatorer, det er ved Bobehandling i Almindelighed, saa det er muligt, at Spørgsmaalet lettere kunde tages op paa et andet Felt.

Der er i det hele taget her et Spørgsmaal, som jeg tror, Lovgivningsmagten kommer til at beskæftige sig med, Spørgsmaalet ikke alene om Likvidationshonorarer, men i det hele taget om Honorarer, som tages af Borgere, der har Monopol af Staten, og som ogsaa for den væsentligste Del er uddannet af Staten. Baade paa det ene